

hvem saadanne Forskud ere komne, fordi deres Løn var lille; men, naar man gaar det Hele igjennem, vil man finde, at de slettest Lønnede have faaet Mindst at laane, og de bedst Lønnede have faaet Meest; jeg har selv gaaet alt Dette igjennem Post for Post; thi det var engang mit Hverv i Forbindelse med flere andre Medlemmer af Rigsdagen. Jeg har den fulde Overbeviisning, at det er rigtigt, at vi behandle alle disse Poster med stor Skjønsomhed, just fordi man har fulgt den Fremgangsmaade, som man aldrig burde have fulgt, at man har anseet det for upassende paa Statskassens Vegne at give en Gave, men derimod fundet det passende at give dem et Laan, som fra begge Sider var forstaaet som en Gave; men det er efter min Formening, og det vil jeg holde stærkt paa, langt mere upassende at lade, som man laaner, under den Forudsætning, at man ikke vil betale, end at tage af Staten en Gave, som altid maa antages at blive givet, fordi Staten troer, at Manden fortsener den. Det er fra denne Forudsætning, at vi skulle gaae ud. Vi skulle, som sagt, behandle disse Sager ikke med stor Strengthed; vi skulle gjøre denne Afregning med Fortiden saa lempelig, som vi kunne, men vi skulle heller ikke kaste vor Indsigelse paa disse Sager bort, — og vi skulle paa ingen Maade lade det uimodsagt komme frem, at vi her handle ilde med Folk, fordi vi undersøge de Sager, som blive os forelagte. Disse Sager blive os ikke forelagte uden med de Paagjældendes Inuvilligelse, vi komme ikke her til at nævne en Mand, uden at denne Mand veed, hvad der vil skee, og vælger det; naar han vælger det, som det meest Passende for sig, maa han ogsaa vide, hvilke Følger der kan komme deraf; har han den falske Undseelse, at stamme sig ved at blive omtalt imellem os, saa skal han ikke tage imod en saadan Afgjørelse, og har han derimod den, som jeg kalder det, meget hæderlige Overbeviisning, at hans Ære og Nygte kan staae fast mod de Undersøgelser, som her blive foretagne, og han derfor hellere vil komme til den Afgjørelse, som her finder Sted, end at efterlade sin Familie i en usikker Stilling, saa skulle vi gaae ind paa Sagen; vi skulle gjøre det med

Uligefremhed og Simpelt, ikke med Bebreidelse, ikke med Krænkelser, men vi skulle undersøge Sandheden og faae den ud, og, naar vi saa have faaet Sandheden ud, skulle vi hellere gaae den lempelige end den strengere Vej. Efter de Udtalelser, vi have hørt, troede jeg, at det var nødvendigt, at vi dog engang kom til at søle rigtigt, hvorledes Sagerne stode, og bleve i den fornødne Ligevægt.

Formanden: I Anledning af den ærede sidste Talers Appel til Formanden med Hensyn til en foregaaende Talers Foredrag skal jeg bemærke, at hvis jeg deri havde seet Noget, som kunde krænke Rigsdagens Værdighed, skulde jeg ikke have ladet det være upatalt, men jeg har kun betragtet den næst foregaaende Talers Udtryk som en maaffee noget vulgair og plat Talemaade, men ikke, af den Art, at Formanden derfor kunde finde sig opfordret til at kalde den ærede Rigsdagsmand til Orden.

B. Schøler: Jeg troede allermindst, at den ærede Folkethingsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) skulde for sin og Sines Hønneurs Skyld have taget sig et saadant Udtryk saa nær, som jeg betjente mig af, da han selv ikke er skaansom i at bruge Udtryk, som f. Ex. om en hæderlig Klasse, at den farer med Sporer paa gjennem Salen. Men jeg haaber, at, naar den høitærede Finansminister kommer med et saadant Forslag, som antydet, at han da, i Analogie med hvad han forleden Dag gjorde, idet han nemlig tog sit Forslag tilbage og stemte for, at vi skulde overdrage de indkomne Andragender til Finansministerens Afgjørelse, vil stemme for, at disse Sager overdrages til vor dygtige og med Hensyn til Statens Indtægter nøiesende Finansminister.

Da ingen Flere begjærede Ordet, blev Lovforslaget efter at være blevet oplæst (see A nhanget Sp. 417), sat under Afstemning og vedtaget med 62 Stemmer mod 2.

Formanden: Dette Forslag vil saaledes igjen gaae tilbage til Landsthinget.

Man gif dernæst over til det andet Nummer paa Dagsordenen, nemlig anden Behand-